

ASIA

Menettely viranomaisen pyytämän valvonta-asiakirjan luovuttamisessa

KANTELU

Kantelija on kantelussaan 15.2.2015 oikeuskanslerille kertonut pyytäneensä 17.7.2014 aluehallintoviraston (avi) kirjaamolta jäljennöstä selvityksestä, jonka kaupungin tuli antaa aville 11.8.2014 mennessä. Kantelija kertoo, ettei hän ollut vielä kantelun tekemiseen (15.2.2015 mennessä) saanut pyytämäänsä asiakirjaa.

Kantelija pyytää oikeuskansleria ottamaan kantaa siihen, onko avilla ollut oikeus olla ratkaisematta hänen 17.7.2014 tekemäänsä asiakirjapyyntöä siihen asti kunnes avi on ratkaissut sen asian, johon selvitystä on pyydetty. Avi oli kantelijalle ilmoittanut, että se ei tästä syystä lähettänyt kantelijalle hänen pyytämäänsä asiakirjaa.

SELOSTUS ASIAN AIKAISEMISTA VAIHEISTA

Kantelija on eduskunnan oikeusasiamiehelle 6.6.2013 lähettämässään kirjoituksessa pyytänyt tutkimaan kaupungin terveysaseman menettelyä hoitotakuun noudattamisessa.

Oikeusasiamies on 17.6.2013 tekemällään ratkaisulla siirtänyt kantelijan kirjoituksen aluehallintoviraston käsiteltäväksi.

Avi on kantelijan kirjoitukseen antamassaan päätöksessä 13.6.2013 pyytänyt kaupunkia 11.8.2014 mennessä esittämään selvitykset siitä, miten ajanvarauksesta huolehtiva henkilöstö on ohjeistettu selvittämään potilaille hoitoon pääsy terveyskeskukseen tilanteissa, joissa ei ole antaa vastaanottoaikaa lääkärille. Avi on oikeuskanslerille 6.3.2015 antamassaan selvityksessä todennut, että avi on kantelijan kanteluun antamassaan ratkaisussa päättänyt ottaa kyseisen seikan erillisenä valvonta-asiana tutkittavakseen.

Kantelijan pyydettyä 17.7.2014 kyseistä selvitystä, peruspalvelut, oikeusturva ja luvat -vastuualueen terveydenhuollon ylitarkastaja on kirjeessään 14.8.2014 ilmoittanut kantelijalle,

että kaupunki on pyytänyt lisää aikaa selvityksen antamiseen ja että kantelijan pyytämä selvitys annetaan hänelle sen jälkeen, kun valvonta-asia on ratkaistu.

Kaupunki toimitti selvityksen aville 30.9.2014.

Kantelija on 25.11.2014 avin kirjaamolle lähettämässään sähköpostiviestissä tiedustellut, milloin hän tulee saamaan pyytämänsä selvitykset.

Avin peruspalvelut, oikeusturva ja luvat -vastuualueen osastosihteeri on sähköpostiviestissään 26.11.2014 kantelijalle todennut, että valvonta-asiaa ei ollut vielä ratkaistu.

Avi on 5.3.2015 lähettänyt kantelijalle kirjeen, jonka mukaan asian käsittely valvonta-asiana on vielä keskeneräinen eikä asiaa koskevia selvityksiä voida vielä luovuttaa. Kantelijalta on tiedusteltu, haluaako hän asiassa aluehallintoviraston maksullisen päätöksen siitä, että tietoja ei luovuteta ennen valvonta-asian ratkaisemista ja pyydetty ilmoittamaan, mikäli hän haluaa päätöksen, ilmoittamaan siitä aviin kirjeen liitteenä olleella ilmoituslomakkeella 19.3.2015 mennessä. Kirjeessä on viitattu julkisuuslain 11 §:n 2 momentin 1 kohtaan ja todettu, että asiaa koskevia selvityksiä ei voida vielä luovuttaa koska asian käsittely valvonta-asiana on kesken.

Ratkaisu valvonta-asiassa on tehty 29.4.2015. Jäljennökset päätöksestä ja selvityksistä on lähetetty kantelijalle samana päivänä 29.4.2015.

OIKEUSKANSLERILLE ANNETTU SELVITYS

Avi on 6.3.2015 antamassaan selvityksessä todennut, että valvontatehtävän suorittamista varten laadittuja lausuntoja ja selvityksiä ei ole vallitsevan käytännön mukaisesti luovutettu aluehallintovirastosta valvonta-asian käsittelyn turvaamiseksi asian käsittelyn ollessa vielä kesken. Selvityksen mukaan tämä käytäntö perustuu viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999, julkisuuslaki) 11 §:n 2 momentin 3 kohtaan. Selvityksen mukaan kyseessä olevat asiakirjat on laadittu valvontatoimen kohteena olevan kaupungin toimesta aluehallintoviraston käyttöön valvonta-asian ratkaisemiseksi.

RATKAISU

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan oikeuskansleri käsittelee hänelle osoitettuja kirjallisia kanteluja ja viranomaisten ilmoituksia. Lain 4 §:n 1 momentin mukaan oikeuskansleri tutkii kantelun, jos on aihetta epäillä oikeuskanslerin valvontavaltaan kuuluvan henkilön, viranomaisen tai muun yhteisön menetelleen lainvastaisesti tai jättäneen velvollisuutensa täyttämättä taikka jos oikeuskansleri muusta syystä katsoo siihen olevan aihetta.

Kantelun tutkimisen rajaus

Kantelussa on kyse kaupungin valvonta-asiassa aville antamasta selvityksestä. Tässä ratkaisusani en ota kantaa kyseisen asiakirjan salassa pidettävyyteen. Avin asiakirjojen luovuttamisesta antamien ratkaisujen sisällöllisen oikeellisuuden ratkaisevat alueellisesti toimivaltaiset hallinto-oikeudet. Tässä päätöksessäni arvioin siten ainoastaan avin asiakirjapyyntöjen käsittelyn menettelyllistä asianmukaisuutta.

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Arviointi

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen ratkaistavaksi.

Perustuslain 21 §:n 2 momentin mukaan käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Seuraavassa arvioin sitä, onko avin menettely kantelijan asiakirjapyyntöä käsitellyssä ollut sellaista, että edellä selostetut perusoikeudet ovat voineet toteutua.

Oikeus asiakirjan saamiseen

Viranomaiselle tehdyn asiakirjapyyntöä käsittelemään on sovellettava julkisuuslakia, jonka 1 §:n 1 momentin mukaan viranomaisten asiakirjat ovat julkisia, jollei laissa muuta säädetä.

Kantelun tarkoittama kaupungin aville valvonta-asiassa antama selvitys on julkisuuslain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu viranomaisen asiakirja.

Julkisuuslain 7 §:n 1 momentin mukaan viranomaiselle asian käsittelyä varten tai muuten sen toimialaan tai tehtäviin kuuluvassa asiassa toimitettu asiakirja tulee julkiseksi, kun viranomaisen on sen saanut, jollei asiakirjan julkisuudesta taikka salassapidosta tai muusta tietojen saantia koskevasta rajoituksesta tässä tai muussa laissa säädetä. Julkisuuslain 9 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada tieto viranomaisen asiakirjasta, joka on julkinen.

Asiakirjan saamista koskeva pyyntö on julkisuuslain 14 §:n 4 momentin mukaan käsiteltävä viivytyksettä, ja tieto julkisesta asiakirjasta on annettava mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluessa siitä, kun viranomaisen on saanut asiakirjan saamista koskevan pyynnön. Jos pyydettyjä asiakirjoja on paljon tai niihin sisältyy salassa pidettäviä osia tai jos muu niihin rinnastettava syy aiheuttaa sen, että asian käsittely ja ratkaisu vaativat erityistoimenpiteitä tai muutoin tavanomaista suuremman työmäärän, asia on ratkaistava ja tieto julkisesta asiakirjasta on annettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun viranomaisen on saanut asiakirjan saamista koskevan pyynnön.

Kantelija on 17.7.2014 pyytänyt avilta, että hänelle toimitetaan jäljennös kaupungin antamasta selvityksestä sitten, kun se on saapunut aville. Kuten olen aiemmassa avia koskevassa ratkaisussani 6.2.2015 dnro OKV/1306/1/2014 todennut, kyseisen kaltainen ”ennakkotilaus” on siinänsä mahdollinen. Tällöin julkisuuslain 14 §:n 4 momentin mukainen enimmäisaika on laskettava siitä, kun viranomaisen on vastaanottanut pyydetyn asiakirjan.

Kaupungin antama selvitys on saapunut aville 30.9.2014. Jäljennöstä selvityksestä ei ole kuitenkaan toimitettu kantelijalle vaan hänelle on jo ennen selvityksen saamista vastattu 14.8.2014 päivätyllä kirjeellä, että jäljennöstä selvityksestä ei luovuteta ennen kuin kyseessä oleva valvonta-asia on ratkaistu. Kieltäytymistä ei ole perustettu mihinkään julkisuuslain kohtaan. Kantelijalle 5.3.2015 lähettämässään kirjeessä avi on ilmoittanut perusteeksi julkisuuslain 11 §:n 2 momentin 1 kohdan ja oikeuskanslerille annetussa selvityksessä 11 §:n 2 momentin 3 kohdan.

Julkisuuslain 11 §:ssä säädetään asianosaisen oikeudesta asiakirjan saamiseen. Pykälän 1 momentin pääsäännön mukaan hakijalla, valittajalla sekä muulla, jonka oikeutta, etua tai velvollisuutta asia koskee (*asianosainen*), on oikeus saada asiaa käsittelevältä tai käsitelleeltä viranomaiselta tieto muunkin kuin julkisen asiakirjan sisällöstä, joka voi tai on voinut vaikuttaa hänen asiansa käsittelyyn. Avin kantelijalle perusteeksi ilmoittaman 2 momentin 1 kohdan mukaan asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan ei ole 1 momentissa tarkoitettua oikeutta asiakirjaan, josta tiedon antaminen olisi vastoin erittäin tärkeää yleistä etua taikka lapsen etua tai muuta erittäin tärkeää yksityistä etua. Oikeuskanslerille ilmoitetussa 11 §:n 2 momentin 3 kohdassa on puolestaan säädetty, että asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan ei ole 1 momentissa tarkoitettua oikeutta esittelymuistioon, ratkaisuehdotukseen ja niihin verrattavaan muuhun asian valmistelua varten viranomaisen laatimaan asiakirjaan ennen kuin asian käsittely on kysymyksessä olevassa viranomaisessa päättynyt.

Kantelussa tarkoitettu kaupungin selvitys aville on annettu valvonta-asiassa, johon avi on päättänyt ryhtyä kantelijan kantelun selvittämisessä saatujen tietojen perusteella.

Hallintolain (434/2003) 11 §:n mukaan hallintoasiassa asianosainen on se, jonka oikeutta, etua tai velvollisuutta asia koskee. Oikeuskirjallisuudessa on todettu (Anna-Riitta Wallin ja Timo Konstari: Julkisuus- ja salassapitolainsäädäntö 2000 s. 252) julkisuuslain 11 §:n 1 momentin asianosaiskäsitteen vastaavan kyseistä määrittelytapaa. Asianosaisen tietojensaantioikeus on siten julkisuuslain mukaan hakijalla, valittajalla sekä muulla, jonka etua, oikeutta ja velvollisuutta asia koskee.

Kantelija ei ole ollut julkisuuslain tarkoittama asianosainen viranomaisen toimesta ja sen päätöksellä käynnistetyssä valvonta-asiassa. Lisäksi kantelija ei ollut edes pyytänyt mitään julkisuuslain 11 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua viranomaisen itsensä asian valmistelua varten laatimaa asiakirjaa, vaan toisessa viranomaisessa laadittua ja aville lähetettävää valvonta-asiakirjaa. Tältä osin voin, asiaa tässä tarkemmin käsittelemättä, todeta, että mainitussa kirjeessä kantelijalle ja selvityksessä oikeuskanslerille avi on kieltäytymisperusteena viitannut lainkohtiin, jotka eivät oikeudellisesti pätevällä tavalla edes liity käsillä olevaan asiaan.

Pidän mahdollisena, että ilmoittamistaan lainkohdista huolimatta avi on perustanut kieltäytymisensä julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 15 kohtaan jonka mukaan salassa pidettäviä viranomaisen asiakirjoja ovat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja viranomaisen tehtäväksi säädetystä tarkastuksesta tai muusta valvontatoimeen liittyvästä seikasta, jos tiedon antaminen niistä vaarantaisi valvonnan tai sen tarkoituksen toteutumisen tai ilman painavaa syytä olisi omiaan aiheuttamaan vahinkoa asiaan osalliselle. Tätä tulkintamahdollisuutta mielestäni vahvistaa se, että avi on valvonta-asiassa tekemänsä ratkaisun jälkeen toimittanut kantelijalle jäljennöksen hänen pyytämästään asiakirjasta. Asiakirjan luovuttaminen lienee perustunut siihen, että peruste asiakirjan salassa pitämiseksi oli avin käsityksen mukaan valvonta-asian tultua ratkaistuksi päättynyt.

Salassapitoharkinnasta

Julkisuuslain 17 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on kyseisen lain mukaisia päätöksiä tehdessään ja muutoinkin tehtäviään hoitaessaan velvollinen huolehtimaan siitä, että tietojen saamista viranomaisen toiminnasta ei rajoiteta ilman asiallista ja laissa säädettyä perustetta eikä enempää kuin suojattavan edun vuoksi on tarpeellista ja että tiedon pyytäjiä kohdellaan tasa-arvoisesti.

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Oikeuskirjallisuudessa on todettu (edellä mainittu teos Wallin – Konstari s. 104), että lainsäätäjä on lain 17 §:n 1 momentin nimenomaisella ilmauksella suhteellisuusperiaatteesta halunnut painottaa sitä, että tietojen saamista viranomaisten toiminnasta ei saa rajoittaa enempää kuin suojattavan edun vuoksi on tarpeellista.

Tämä myös hallintolain 6 §:stä ilmenevä suhteellisuusperiaate tarkoittaa sitä, että viranomaisen toimenpiteet on mitoitettava oikein. Hallintolakiin liittyvän hallituksen esityksen (HE 72/2002 vp) mukaan suhteellisuusperiaate edellyttää, että viranomainen mitoitaa toimintansa alimmalle sellaiselle tasolle, jolla saadaan aikaan tarvittava vaikutus.

Koska viranomaisten asiakirjat ovat lähtökohtaisesti julkisia, viranomaisen on asiakirjapyyntöä käsitellessään huolellisesti harkittava, onko sillä jokin lainmukainen peruste asiakirjan salassa pitämiseen. Oikeuskirjallisuudessa on todettu (Olli Mäenpää: Julkisuusperiaate 2008 s. 298), että viranomaisvalvonta ja sen tulokset ovat yleensä julkista tietoa. Valvontasalaisuuteen liittyvä asiakirja on julkisuusolettaman mukaan pidettävä salassa, mikäli tiedon antaminen siitä vaarantaisi valvonnan tai sen tarkoituksen toteutumisen tai ilman painavaa syytä olisi omiaan aiheuttamaan vahinkoa asiaan osallisille.

Viranomaiselle tehdyn asiakirjapyyntöä käsittelevä hallintotoiminta sekä hallinnollisen päätöksen teko, johon on suhteellisuusperiaatteen lisäksi sovellettava muitakin hallintolain hyvän hallinnon perusteita. Hallintolain 7 §:n 1 momentin mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti.

Salassapitoa koskeva harkinta tehdään asiakirjakohtaisesti ja asiakirjan sisällön perusteella. Asiakirjan salassa pitäminen perustuu siitä ilmenevien tietojen salassapidettävyyteen. Julkisuuslaista ei ole saatavissa tukea tulkinnalle, jonka mukaan harkinta asiakirjan salassa pitämisestä voitaisiin tehdä ennen kuin asiakirjan tarkka sisältö on viranomaisen tiedossa. Koska harkinta salassapidosta on tehtävä asiakirjakohtaisesti, tarkastusta tai valvontaa koskevia asiakirjoja ei voida säännönmukaisesti katsoa salassa pidettäväksi valvontatehtävän suorittamisen ajaksi, vaan salassapidon harkinta on suoritettava tapauskohtaisesti kunkin asiakirjan sisällön perusteella. Kuten edellä on todettu, tätä harkintaa ei voida suorittaa etukäteen.

Edellä olevaan viitaten totean, että pyydetyn valvonta-asiakirjan sisältöön perustuva harkinta asiakirjan salassa pitämisestä olisi tullut tehdä välittömästi asiakirjan saavuttua aville 30.9.2014.

Avi on kuitenkin vastoin tässä selostettua katsonut kaupungin antaman valvonta-asiakirjan salassa pidettäväksi jo ennen sen saamista sekä kieltäytynyt asiakirjan sisältöön perustumattoman harkinnan perusteella luovuttamasta kantelijalle jäljennöstä salaisena pitämästään asiakirjasta.

Asiakirjapyyntöä käsitellessä noudatettava menettely

Julkisuuslain 14 §:ssä säädetään siitä menettelystä, jota asiakirjan antamisesta tai sen antamatta jättämisestä päätettäessä on noudatettava. Pykälän 2 momentin mukaan tiedon asiakirjan sisällöstä antaa se viranomaisen henkilöstöön kuuluva, jolle viranomainen on tämän tehtävän määrännyt tai jolle se hänen asemansa ja tehtäviensä vuoksi muuten kuuluu. Pykälän 3 momentissa on säädetty, että jos virkamies tai muu 2 momentissa tarkoitettu henkilö kieltäytyy antamasta pyydettyä tietoa, hänen on: 1) ilmoitettava tiedon pyytäjälle kieltäytymisen syy; 2) annettava tieto siitä, että asia voidaan saattaa viranomaisen ratkaistavaksi; 3) tiedusteltava asian kirjallisesti vireille saattaneelta tiedon pyytäjältä, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen rat-

kaistavaksi; sekä 4) annettava tieto käsittelyn johdosta perittävistä maksuista. Julkisuuslain 33 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirjapyyntöä koskevaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Julkisuuslain menettelysäännösten tarkoituksena on varmistaa, että asiakirjan pyytjä saa viranomaiselta kohtuullisessa ajassa valituskelpoisen päätöksen, jotta hän voi niin harkitessaan saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Perustuslain 21 §:n 1 momentin takaaman oikeusturvan toteutumiseksi on oleellista, että viranomainen tekee asiassa päätöksen.

Asiakirjojen mukaan avi ei ole kantelijan asiakirjapyynnöstä kieltäytyessään noudattanut edellä selostettuja julkisuuslain menettelysäännöksiä. Viranhaltija on vastannut kantelijan 17.7.2014 esittämään pyyntöön 14.8.2014 kirjeellä, jossa on ainoastaan ilmoitettu, että kantelijan pyytämää asiakirjaa ei luovuteta hänelle.

Koska muutosta hallinto-oikeudelta voi hakea vasta viranomaisen asiakirjapyynnöstä tekemään päätökseen, viranhaltijan on kieltäytyessään asiakirjan luovuttamisesta meneteltävä edellä selostetusta säännöksestä ilmenevin tavoin jotta asiaan saadaan asiakkaan niin halutessa valituskelpoinen päätös. Terveystieteiden tutkimuskeskuksen ylityöryhmän on siten tullut suorittaa valvonta-asiassa annetun selvityksen sisältöön perustuva harkinta asiakirjan salassa pitämisestä välittömästi sen saavuttua aville 30.9.2014 ja katsoessaan selvitysasiakirjan salassa pidettäväksi tiedustella kantelijalta, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen ratkaistavaksi. Kantelijalta on kuitenkin vasta viranhaltijan kirjeellä 5.3.2015 ja ilmeisesti apulaisoikeuskanslerin 6.2.2015 antaman päätöksen saamisen jälkeen tiedusteltu, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen ratkaistavaksi.

Hyvästä tiedonhallintatavasta

Julkisuuslain 18 §:n mukaan viranomaisen tulee hyvän tiedonhallintatavan luomiseksi ja toteuttamiseksi huolehtia asiakirjojen ja tietojärjestelmien sekä niihin sisältyvien tietojen asianmukaisesta saatavuudesta, käytettävyydestä ja suojaamisesta sekä eheydestä ja muusta tietojen laatuun vaikuttavista tekijöistä sekä tässä tarkoituksessa erityisesti (5 kohta) huolehtia siitä, että sen palveluksessa olevilla on tarvittava tieto käsiteltävien asiakirjojen julkisuudesta sekä tietojen antamisessa ja käsittelyssä sekä niiden ja asiakirjojen ja tietojärjestelmien suojaamisessa noudatettavista menettelyistä, tietoturvallisuusjärjestelyistä ja tehtävänjaosta, samoin kuin siitä, että hyvän tiedonhallintatavan toteuttamiseksi annettujen säännösten, määräysten ja ohjeiden noudattamista valvotaan.

Johtopäätökset ja toimenpiteet

Avissa on edellä selostetuilla tavoin 1) katsottu kaupungin aville valvonta-asiassa toimittama selvitys salassa pidettäväksi jo ennen tietoa sen sisällöstä. Julkisuuslaki ei mahdollista tällaista menettelyä. Avissa on ollut myös edellä todetuilla tavoin 2) epätietoisuutta lainkohdasta, jonka perusteella kyseinen valvonta-asiassa liittyvä asiakirja on katsottu valvonta-asian käsittelyn ajaksi salassa pidettäväksi. Avissa ei ole myöskään 3) noudatettu asiakirjapyynnön käsittelyssä julkisuuslain menettelysäännöksiä, kun asiassa ei ole tehty valituskelpoista päätöstä eikä avin kannanottoa asiakirjan salassapidosta siten ole voitu saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Perustuslain 108 §:n 1 momentin mukaan oikeuskanslerin tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää

hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtävänsä hoitaessaan oikeuskansleri valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Aluehallintoviraston asianomaisen toimihenkilön menettely kyseisessä oikeudellisesti varsin tavanomaiseksi katsottavassa ja oikeudellisesti kohtalaisen selkeässä tietopyyntöasiassa on ollut monin tavoin vastoin viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain menettelysääntöjä.

Tämän vuoksi annan aluehallintovirastolle sen lainvastaisen menettelyn johdosta vastaisen varalle huomautuksen.

Apulaisoikeuskansleri

Risto Hiekkataipale

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Outi Kauppila

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

KÄYNTIOSOITE Snellmaninkatu 1 A, Helsinki
POSTIOSOITE PL 20, 00023 Valtioneuvosto

PUHELIN 0295 16001
TELEFAKSI 09 160 23975

E-MAIL etunimi.sukunimi@okv.fi
INTERNET www.okv.fi